

Fővárosi Ítéltábla

8.Kf.700.318/2024/5.szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Szakszervezet (ügyintéző: Név kamarai jogtanácsos; cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Név1 kamarai jogtanácsos

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes 8. sorszám alatt

A per tárgya:

megbízási díj

Az elsőfokú bíróság:

Győri Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

5.K.700.151/2024/7.szám

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a helységli Rendőrkapitányságon körzeti megbízotti beosztásban dolgozik, a szolgálatteljesítési helye helység2 és helység3. A 2019. május 1-től 2022. május 31-ig terjedő időszakban a munkáltató utasítására rendszeresen látott el a kinevezés szerinti beosztásába nem tartozó járőri feladatokat, járőrszolgálatot, átkíséréseket, őrzéseket, kísérorőri beosztást, rendezvénybiztosítást, csapatszolgálati feladatokat és határszolgálatot, a körzeti megbízotti

működési körzetén kívül is. A megbízási díj iránt előterjesztett szolgálati panaszát az alperes elutasította.

- [2] A felperes keresetlevelében a 2019. május 1-től 2022. május 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan 1.043.568 forint megbízási díj és ennek 2020. november 16-tól számított törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjaira, valamint a (2)-(5) bekezdéseire, továbbá a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21., 22., 44-46. pontjaira alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg. A keresetleveléhez részletes kimutatást csatolt a működési körzetén kívül ellátott és feladatkörébe nem tartozó szolgálati tevékenységekről. Hangsúlyozta, hogy a körzeti megbízotti és a járőri feladatok döntően különbözök, és a Kúria következetes gyakorlata szerint a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó feladatok ellátása miatt többletdíjazásra jogosult.
- [3] Az alperes védiratában elsődlegesen a követelés jogalapját vitatta, és a kereset elutasítását, valamint a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Másodlagosan a megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 50%-ában kérte meghatározni.
- [4] A felperes által csatolt kimutatás adattartalmát nem cáfolta, de álláspontja szerint a felperes csupán eseti jelleggel látott el a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó feladatot. A KMB Szabályzat 21. és 22. pontjában írtak szerint elvonható volt a működési körzetén kívüli tevékenységekre, így a fokozott ellenőrzés, különleges jogrend és csapatszolgálati tevékenység miatt. A felperes a feladatait rendes szolgálati időben, nem túlszolgálat keretében teljesítette, és a felelőssége nem volt magasabb szintű. Emellett a KMB Szabályzat 37. pontja értelmében a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje legalább 70%-ában közterületi tevékenységet kell ellátnia, és a 27. pont megengedi a körzetek közötti átjárást, a munkaköri leírása szerint pedig a munkavégzésének helye a helységi Rendőrkapitányság teljes területe volt. Kiemelte, hogy a hivatásos szolgálati jogviszony különleges szolgálati jogviszony, a rendvédelmi szervek hivatásos állományú tagjaitól pedig a társadalom és a szolgálat magasszintű erkölcsi felelősséget, kötelezettséget, normakövetést vár el.
- [5] A megbízási díj összegszerűségével kapcsolatban az igény jogalapja esetére indokolatlannak tartotta a minimum értéktől való eltérést, mivel álláspontja szerint a ténylegesen végrehajtott feladatok nem jelentettek többletterhet a felperesnek, akinek a szakmai felkészültsége, tapasztalatai alkalmassá tették őt az eseti jellegű feladatok aránytalan sérelem bekövetkezése nélküli ellátására.
- [6] Az elsőfokú bíróság felfüggesztette az eljárást a Győri Törvényszék előtt 5.K.701.208/2022. számon folyamatban volt peres eljárás jogerős befejezéséig. Miután a mintaperben 10. sorszám alatt meghozott határozatát a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.436/2023/5. számú határozatával helybenhagyta, a jelen perben előterjesztett keresetet a mintaper alapján, azzal egyezően bírálta el, és a keresetnek helyt adott. Ítéletének indokolásában felhívta a Hszt. 71. § (1) bekezdés a), b), c) pontját, az (5) bekezdését, továbbá a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BM rendelet) 10. § (2) bekezdését, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35. § (6) bekezdését, valamint a KMB Szabályzat rendelkezéseit. Rögzítette, hogy a kísézői feladatok kivételével a munkáltató jogszerűen utasíthatta a felperest a per tárgyává tett feladatok elvégzésére, ez azonban nem

sértheti a felperes díjazásra való jogosultságát, mivel a körzeti megbízotti beosztás feladatai alól nem mentesítette őt. A következetes Kúriai gyakorlat értelmében a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását. Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön belül határozhatja meg szabadon a feladatokat, más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet bele (Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.525/2021/3.). A hangsúly azon van, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak minősül-e. Mivel a felperes a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozó feladatokat látott el, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosult. A különleges jogrendről pedig már a Kúria is kimondta, hogy az a megbízási díj megfizetése alól nem mentesít (Kf.VII.45.156/2021/4.).

- [7] A megbízási díj igényelt, az illetményalap 75%-ában meghatározott mértékét nem tartotta eltúlzottnak, mivel az a jogszabályi keretek (50-200%) középértékétől elmarad. E körben figyelemmel volt arra a tényre, hogy a felperesnek a többletmunkát több éven keresztül kellett végeznie, a többletfeladatai ellátására elvonták a működési körzetéből, különböző típusú többletfeladatokat kellett ellátnia, ami nyilvánvalóan nagyobb megterhelést jelentett, és szélesebb szaktudást igényelt, ráadásul az átkísérés kifejezetten tiltott tevékenység volt a számára. Tekintettel volt az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigényre, a gyakoriságra, illetve a többlettudás szükségességére. Mivel a munkáltató a felperes javára megbízási díjat egyáltalán nem fizetett, így a mérték mérlegelésének lehetősége a bíróságra hárult.
- [8] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben – tartalma szerint – elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj 50%-ra való leszállítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Megsértett jogszabályhelyként hivatkozott a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára, a 71. § (5) bekezdésére, a KMB Szabályzat 21., 25. és 37. pontjaira, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás rendelkezéseire. Kiemelte, hogy a járőrszolgálati és a körzeti megbízotti feladatok átfedést mutatnak. Emellett a felperes keresetleveléhez csatolt kimutatás alapján a felperes 203 alkalommal látott el a működési körzetén kívüli szolgálati feladatot, átlagosan havi bontásban 5,6 alkalommal, amely véleménye szerint eseti jellegűnek minősül, illetőleg a csapatszolgálat és rendezvénybiztosítás mértéke csekély volt. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a felperes munkaköri leírása szerint a munkavégzésének helye a helységi Rendőrkapitányság teljes területe volt. Vítatta a felperes részére megállapított elsőfokú perköltség készkiadással kapcsolatos rendelkezését.
- [9] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, lényegében helyes indokai alapján. Utalt arra, hogy mivel az elsőfokú bíróság tárgyalást nem tartott, készkiadást valójában nem érvényesített, és nem is ítelt meg a bíróság.
- [10] A fellebbezés nem alapos.
- [11] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül.
- [12] Az alperes fellebbezésében megsértett jogszabályhelyként elsősorban a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontját jelölte meg, amely rendelkezés szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként. Ehhez kapcsolódóan a Hszt. 71. § (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő mértékű díjazásra jogosult.

- [13] Ahogy arra az elsőfokú bíróság is helyesen utalt, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának értelmezése során kialakult töretlen bírói gyakorlat szerint (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.III.45.090/2021/4.) a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, azonban a munkáltatónak az a joga, hogy a beosztáshoz tartozó feladatok mellett a hivatásos állomány tagját más feladatok elvégzésére is utasítja, nem sértheti az érintett díjazáshoz való jogosultságát. Rögzíti a másodfokú bíróság, hogy a megbízási díj alapossága szempontjából közömbös, hogy a megbízásra jogszerűen került-e sor.
- [14] A Kúria több hasonló ügyben hozott ítéletében (Kf.VII.39.549/2021/4., Kf.VII.40.550/2021/4., Kf.VII.40.556/2021/4., Kf.VII.45.018/2021/4., Kf.III.45.083/2021/4.) úgy foglalt állást, hogy a körzeti megbízotti és a járőri beosztás nem egyező, hanem egymástól különböző beosztások, és több határozatában rámutatott arra is, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult akkor is, ha az alacsonyabb felelősségű beosztás (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).
- [15] A körzeti megbízott feladatainak közös jellemzője, hogy alapvetően a körzeti megbízotti működési körzethez kötődnek, ahogy azt a KMB Szabályzatnak a 2022. augusztus 12. napjáig hatályban volt 2. pontja a körzeti megbízotti szolgálat céljaként összefoglalóan meghatározta. A KMB Szabályzat tartalmából következően a körzeti megbízottnak a körzeten kívül teljesített rendőri feladata (ide nem értve a KMB Szabályzat 21. pontjában részletezettek szerint, eseti jelleggel végzett szolgálatot) a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatellátásnak minősült. Ebből kiindulva mindazoknál a szolgálatteljesítéseknel, ahol a szolgálatteljesítés helye körzeten kívüli volt, a körzeti megbízotti és a járőri munkakör közötti különbségnek, illetve átfedésnek a perbeli követelést érintően nincs jelentősége, ahogy annak sem, hogy az alperes által készített munkaköri leírás a körzeti megbízotti körzetet a jogszabállyal ellentétesen kívánja tagítani.
- [16] Ezt az álláspontot foglalta el a Kúria több határozatában, amikor kimondta, hogy ha a járőrfeladatokat a körzeti megbízott a működési körzetén kívül rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.156/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).
- [17] Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a Kúria vonatkozó gyakorlata következetes abban a kérdésben is, hogy a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkör többletfeladatkénti minősítése a szolgálatellátás egésze vonatkozásában értelmezhető (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3., Kf.45.033/2022/6.). Ennek tükrében a keresetlevélhez csatolt kimutatásban írtak szerint a felperes 2019. május 1-től 2022. május 31-ig folyamatosan és rendszeresen látott el körzeti megbízotti beosztásához nem tartozó feladatokat, rendszeresen a körzeti megbízotti működési körzetén kívül. A havi átlagosan 5,6 alkalommal teljesített körzeten kívüli, illetőleg körzeti megbízotti beosztástól eltérő feladat nem tekinthető eseti jellegűnek, és a kialakult gyakorlat szerint rendszeresnek minősül. Így az elsőfokú bíróságnak a kereset jogalapját megállapító döntése helytálló.
- [18] Ami a megbízási díj mértékét illeti, a másodfokú bíróság egyetértett a minimum értékhez közelítő, de annál kissé magasabb, a felperes által igényelt 75% mértékben való megállapításával. A 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdésében írt feltételek szerint a díj összegét a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek és a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdésében foglaltak (a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedhet a mérték) figyelembevételével kell és lehet meghatározni. A 33/2015. BM rendelet 10. § (2) bekezdése ugyan úgy rendelkezik, hogy a parancsnok a feladattal, valamint a feladat ellátására

beosztottak számával arányosan határozza meg a megbízási díj mértékét, azonban az alperes megbízási díjat egyáltalán nem állapított meg a felperes számára, így a mérlegelés lehetősége és joga a bíróságra hárult. Az elsőfokú bíróság által figyelembe vett körülmények értékelése során a másodfokú bíróság nem látott indokot a megbízási díj százalékos mértékének csökkentésére – különös tekintettel a kimutatásban írt többletfeladatok jelentős számára és rendszerességére.

- [19] Az elsőfokú bíróságnak a kereset érdemében való döntése tehát helyes. Ugyancsak helytállóan és a jogszabályoknak megfelelően rendelkezett a felperesnek járó elsőfokú perköltség összegéről. Az alperes által kifogásolt tételt nem tartalmazza a döntése az ítélet [17] bekezdésébe foglaltak szerint, mivel az ügyben tárgyalást nem tartott, így útiköltséget nem állapított meg a megjelenéssel összefüggésben.
- [20] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú ítélet nem sérti a fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezéseket, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság helytálló ítéletét helybehagyta a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján.
- [21] A másodfokú bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú perköltségének a megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1) és (2) bekezdésére tekintettel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, az (5) bekezdése és a 4. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával, a felperes kérelmével egyezően, 25.000 forintban határozta meg.
- [22] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja értelmében az alperes személyes illetékmentes, ezért a per tárgyi költségfeljegyzési jogos volta miatt meg nem fizetett fellebbezési eljárási illeték a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdése értelmében az állam terhén marad.
- [23] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2025. április 30.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogyicska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró